

rineminister kunde finde et udrangeret Orlogsskib, som denne Sømandsforening kunde anvende til et saadant Sømandshjem, som vi ogsaa trænge til selv uden Hensyn til disse stoppede Søfolk. Man kunde jo saa sætte ind i Loven, at disse Folk havde et Krav paa, en Ret til at faa anvist Arbejde paa Orlogsværftet eller til paa de Arbejdsdage, hvor saadant Arbejde ikke kunde anvises, at faa Kvarterbillet til et saadant Sømandshjem, som Staten kunde støtte ved et aarligt Tilskud. Jeg skal tillade mig at henstille denne Tanke og udtale det Haab, at der maa komme noget godt ud af det foreliggende Lovforslag. Det er jo saaledes, at de Folk, som stoppes her i Kjøbenhavn, indtil de skulle aftjene deres Værnepligt, ikke udgøre alle de 6 til 700, som stoppes hele Landet over. De, der stoppes i Provinsbyerne, have som oftest hjemme der, og en Del af dem i alt Fald ernære sig ved Fiskeri paa disse Steder; det er i alt Fald Tilfældet med mange paa Bornholm og ved Svendborg. Der bliver altsaa kun Tale om de ca. 150 Mand, som stoppes her i Kjøbenhavn, hvoraf ogsaa en Del faar Fart, men ikke alle. For disse, der ikke faa Fart, bør Staten anerkende, at den har en Forpligtelse til at skaffe dem Udkomme, saa længe Stoppetiden varer.

Marineministeren (Ravn): Jeg vil gerne straks sige et Par Ord i Anledning af, hvad der blev fremført af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Trolle). Hvad nu først angaar disse Sømandshjem, hvor der kunde være Logis for Søfolk, er det jo en Sag, der saa temmelig ligger uden for den, vi her behandle. Det er ogsaa noget, som ikke straks kan ordnes, navnlig naar der skulde bruges et udrangeret Orlogsskib; det vilde jo dog tage nogen Tid at faa et saadant indrettet. Jeg skal bemærke, at naar der blev Tale om at sætte noget sligt i Stand, vilde jeg naturligvis være villig til at hjælpe, hvis det ahang deraf, at man fik noget saadant arrangeret. — Saa vil jeg blot gøre en Bemærkning til det ærede Medlem, som sagde, at disse Søfolk have Krav paa Arbejde. Jeg skal ikke nægte, at jeg er lidt bange for at indrømme, at de skulle have Krav paa Arbejde. Jeg tror, at Orlogsværftet, hvis Antallet ikke stiger, vil kunne præstere Arbejde til alle de paagældende Sømand; men et bestemt Krav paa Arbejde vilde under visse Omstændigheder ikke være heldigt. Jeg skal nævne et Eksempel, som ganske vist er et af de yderligste: Skal en Mand, der mø-

der døddrukken, have Krav paa Arbejde, eller skal en Mand, der gentagende intet vil bestille, ogsaa have Krav paa at vedblive med Arbejdet? Det er yderlige Tilfælde, men saaledes kan det virkelig gaa; der kan være Tilfælde, hvor man ikke ret vel kan give de paagældende et absolut Krav paa at faa Arbejde. Jeg kan forsikre, at der baade fra Ministeriets og fra Værftets Side vil blive gjort alt muligt for at skaffe disse Folk Arbejde, og naar der i over en Maaned kun har været en Dag, hvor vi ikke have været i Stand til at antage 5, og en anden Dag, hvor man ikke har været i Stand til at antage 6 Mand, men man ellers har været i Stand til at antage hver eneste Mand, synes jeg egentlig nok, at dette er omtrent det samme, som hvis der var et Krav paa Arbejde. Men jeg ønsker blot, at det ikke skal staa saaledes, at de skulle have en Ret, hvorledes de end opføre sig. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) indvendte, at naar man tager disse Folk, gaa jo andre ud. Ja, men jeg tror nok, at man kan indrette det saaledes, at det ikke sker, at nogen bliver sendt væk, fordi de her omhandlede Søfolk komme ind, idet man sørger for at have noget Arbejde til dem. Naturligvis skal man ikke lave Arbejde, men man skal have Arbejde, som virkelig skal udføres; man maa se at have mere Arbejde at udføre paa denne Tid af Aaret og saaledes undgaa at sende nogen af de andre Arbejdere bort. At der alligevel, naar man antager disse stoppede Søfolk, bliver mindre Arbejde til andre paa Orlogsværftet, er dog ganske vist, men i denne Henseende gør Folketinget selv meget mere Skade, thi naar det klipper et Par Hundrede Tusinde Kroner af paa vedkommende Konto, formindsker det i Virkeligheden Arbejdet for de paagældende. Jeg tror altsaa ikke, at der er noget at sige i denne Henseende. Det forekommer mig, at det at beskæftige de paagældende Folk paa Orlogsværftet er den Ting, som ligger nærmest for, og vil være den bedste Maade at ordne denne Sag paa. For øvrigt har jeg selv tidligere været inde paa i ringe Grad at forøge Underholdspengene; men at forøge dem saaledes, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds vilde have, vilde dog være en ganske løjerlig Ting. Der er her i Kjøbenhavn omtrent 100 Mand af dem, der sejle, og 30 af dem, der ikke sejle, og hvis saa disse 130 Mand skulle have saa meget, at de kunne leve deraf, alene i Underholdspenge,